

[Arne Christiansen]

manglende lønsomhed, når arbejdsløsheden vokser, og når den offentlige sektor vokser på bekostning af produktionssektoren.

Jeg kan ikke lade være med at nævne, at jeg er bekendt med – jeg har været så heldig at få et fortryk – at der i morgen fra de to hovederhverv landbrug og industri vil blive udsendt en publikation, der viser blot en enkelt side af den krise, vi befinder os i, nemlig landbrugskrisens afsmitning på industrien. Her vil man kunne se erklæringer fra den ene virksomhed efter den anden, nedgang i beskæftigelsen fra 55 mand til 30 mand på en plovfabrik, fra 850 mand til 600 på en mejtærskerfabrik osv., osv.

Ja men jeg har jo netop redegjort for de mange ordninger til gavn for industrien, vil ministeren formentlig sige om et øjeblik og måske endda pege på, at andre er under overvejelse, men jeg synes, man skal lægge mærke til, at industrien ikke har bedt om disse ordninger, og at de ikke beder om flere. Det er noget så generelt grundlæggende som en ændret samfundsøkonomi, der ønskes, en samfundsøkonomi, der bringer lønsomhed og investeringslyst tilbage hos de tusinder og atter tusinder af erhvervsdrivende, der i de sidste årtier har gjort Danmark til en kombination af industri- og landbrugsland, som også påpeget af den socialdemokratiske ordfører for et øjeblik siden.

Det kan bedst ske ved, at staten blander sig så lidt som muligt i erhvervslivet og i stedet sørger for at få løst de overordnede problemer, der i dag er en hindring for initiativ og produktion og dermed også en stærkt voksende hindring for at fastholde og udbygge de én gang vundne goder for alle samfundsgrupper.

Jeg skal til slut sige om den af fremskridtspartiet stillede dagsorden, at den forekommer mig firkantet og urealistisk, selv efter ordførerens uddybende forklaring med hensyn til, hvordan den egentlig skulle forstås, og jeg kan derfor meddele, at venstre ikke deltager i den form for demonstrationspolitik og agter at stemme imod.

Kjelgaard (KF):

På det konservative folkepartis landsrådsmøde i weekenden blev det endnu en gang kraftigt understreget, at skal vore økonomiske problemer løses, er det tvingende nød-

vendigt, at vi producerer og eksporterer noget mere, at produktionen får bedre vilkår. Det har vi sagt så tit og også tidligere stillet mange forslag om, men hvor er det dog svært her i tinget at opnå enighed om, hvordan tingene skal gribes an. Det sidste års politik med en stramning af skatteskruen over for de produktive erhverv, ikke mindst over for landbruget, der som følge deraf er inde i en alvorlig krise, har på utallige områder gjort problemerne større, og jo mere der bliver grebet ind i de økonomiske markedsmechanismer, desto sværere bliver det at reparere på forholdene, og desto mere bureaukratisk udvikler det hele sig, til stor skade for produktion og eksport.

Regeringens mange angreb på den private opsparing, nu sidst livforsikringsselskaberne og pensionskasserne, har også i stort omfang skabt usikkerhed. Det samme er tilfældet i forhandlingerne med A. P. Møller og den fortsatte snak – mærkeligt nok – om ØD. Det er det modsatte, vi har brug for, nemlig et rimeligt omkostningsniveau, stabilitet på det økonomiske område, så det bliver muligt at planlægge på længere sigt, så virksomhederne igen kan få tillid til, at det kan nytte at investere, så det kan blive lige så godt eller snarere bedre at investere i produktion sammenlignet med statsobligationer, der næsten udelukkende har sikkerhed i et enormt offentligt kasseunderskud. Det er på høje tid, udviklingen bliver vendt, at den private opsparing bliver fremmet, at skattetrykket bliver lettet, og at den offentlige sektor bliver reduceret.

Det konservative folkeparti har fremsat eller vil i indeværende samling fremsætte en række forslag, der kan hjælpe på forholdene. Det drejer sig om lovforslag inden for skatteområdet, hvoraf jeg kan nævne følgende: forhøjelse af den skattefri bundgrænse i formuebeskatningen og genindførelse af et loft over den samlede beskatning, så ingen kan pålignes mere end 74 pct. af den samlede indkomst. Det drejer sig om ændringer i lov om særlig indkomstskat, så prisstigning på fast ejendom ikke beskattes ved salg, hvis prisstigningen ikke overstiger inflationen. Det drejer sig om en lempelse af kapitalvindingskatten ved salg af aktier, om en forenkling af arveafgiftsloven, om vedtagelse af en lov om skattesparekonti, så vi får fremkaldt en større privat opsparing, og om ophævelse af